kucak

Çocuk Dergisi KASIM 2018, Sayı:123 ISSN 1300-8587

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

İNSAN YARATILDI

FİYATI: 20 TL

İÇİNDEKİLER

02 TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ - İNSAN YARATILDI

ÖYKÜ - İNSAN DOĞASI 08

14 SORUYORUM

ELİŞİ 16

18 KUTSAL KİTAP VE ARKEOLOJİ

BUZUL ÇAĞI 20

22 KUTSAL ÖYKÜLER

BEN KİMİM? 24

KUCAK
Çocuk Dergisi

SAHİBİ
KUÇAK LTD. ŞTİ. ADINA
İBRAHİM DEVECİ

SORUMLU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
İBRAHİM DEVECİ

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
ŞAFAK DEVECİ

RESİM VE GRAFİK TASARIM
ŞAFAK DEVECİ
DERİN DEVECİ

YAZILAR
ŞAFAK DEVECİ
KEVSER DEVECİ
BELGÜZAR TOZAN
MERYEM BALIKÇIOĞLU
MARC MADRİGAL

ADRES
BİŞKEK CAD. 30.SOK. 44/11
EMEK, ANKARA

BASKI
TEKİN SELEFON
K.KARABEKİR CAD. 105 / 28
İSKİTLER / ANKARA

YAYIN TÜRÜ VE ŞEKLİ
YEREL SÜRELİ YAYIN,
İKİ AYDA BİR, TÜRKÇE

26.11.2018

Merhaba Sevgili Çocuklar,
Artık sonbahar mevsimine girdiğimizi iyice fark edebiliyoruz. Ağaçlar rengarenk yaprakları ile bir renk cümbüşü yaratıyorlar. Tavsiyem ailenizle bol bol yürüyüş yapın ve cep telefonunuzla güzel manzara fotoğrafları çekin. Dilerseniz facebook sayfamızdan paylaşabilirsiniz! Ben sonbaharı renklerinden dolayı çok severim. Sen en çok hangi mevsimi seversin?

Bu derginin konusunu merak ediyor musun? Bu derginin konusu sensin? Nasıl mı olur? Evet, doğru duydun, gerçekten dergi senin hakkında, benim hakkımda daha doğrusu insan hakkında!

İnsan kimdir, yaşam amacı nedir, diğer canlılardan farkı nedir gibi çok önemli sorulara yanıtlar bulacağınız bir dergi oldu.

İnsan çok değerli bir varlıktır. Hem de sonsuzdur. Elbette insan öldüğünde bedeni yaratıldığı toprağa geri döner ama ruhu sonsuzdur. İşte bu dünyadaki kararlarımız daha sonra ruhumuza ne olacağını belirler.

En iyisi mi ben daha fazla anlatmayayım siz dergiyi okumaya başlayın...

Harika ve renkli bir sonbahar mevsimi dilerim...

İbrahim Abiniz...

ibrahimabiye@gmail.com

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

İNSAN YARATILDI

Merhaba Sevgili Çocuklar

Dergimizin önceki konularını hatırlıyor musunuz? Kutsal Kitap ve Tanrı'nın sıfatları, işleri ve isimleriydi öyle değil mi? Kutsal Kitabımız'dan Tanrı hakkında harika gerçekleri öğrenmiştik. Şimdiki sayımızın konusu "insan". İnsan hakkında yani kendimiz hakkında öğrenirken aynanın karşısına geçip kendimize bakar gibi bakacağız. Kimiz, neden bu dünyadayız, önemli miyiz, değil miyiz sorularına yanıt arayacağız. Elbette bu soruların yanıtlarını aynanın karşısında kendi kendimize sorarak bulamayız. Bunun için en güvenilir kişiye, Tanrı'ya gidip, O'nun en güvenilir kaynağından yani Kutsal Kitabımız'dan yanıtları bulmaya çalışacağız.

Eminim şimdiye kadar insanın nereden geldiği, nasıl var olduğu konusunda çok şey duydunuz ve öğrendiniz. Bilimsel olarak bu konuda çeşitli görüşler ve açıklamalar var. Bunların bazıları fen dersinde bize anlatıldı. Çocuklar insanı en iyi bilecek, tanımlayacak ve açıklayacak olan kimdir? Bilim mi? Hayır! Tabii ki Tanrı. Bilim hiçbir zaman yaratılışın derin sırlarını bize açıklamak için yeterli olamayacaktır. Yine de bilim Tanrı'nın yapıtlarını anlamamız ve O'nun adını yüceltmemiz için harika bir araçtır. Şunu unutmayın çocuklar, bilim bizi Tanrı'dan uzaklaştırmamalı tam tersine Tanrı'ya yaklaştırmalıdır. O zaman şimdi kendimizi daha iyi anlamak için Kutsal Kitabımız'a bakalım.

Kutsal Kitabımız'da önemli bir varsayım vardır: Tanrı'yı tanımazsak, insanın kim olduğunu

da tam olarak anlayamayız. Çünkü insanın değeri, anlamı ve önemi Tanrı ile ilişkisinden ve Tanrı'nın insana yönelik amacından kaynaklanır. Bu da demek oluyor ki en başa dönmeliyiz, insanın yaratıldığı sürece yeniden bakmalıyız. Eski Antlaşma'nın ilk kitabında, Yaratılış bölümünde insanın nasıl yaratıldığı bize açıklanmıştır.

"Tanrı, 'Kendi suretimizde, kendimize benzer bir insan yaratalım' dedi, 'Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.'" (Yaratılış 1: 26) Verilen ayet insanın kimin tarafından, nasıl ve ne için yaratıldığını bize çok iyi açıklamaktadır. Tanrı'nın suretinde, O'nun benzerliğinde yaratılmış olmak ne anlama geliyor hiç düşündünüz mü? Hangi yönlerimiz o kadar yüce, kutsal, görkemli olan Tanrı'ya benzemektedir? Çocuklar, Tanrı insanı yaratırken öylesine yaratmamıştır, diğer yarattığı bütün canlılardan üstün tutmuştur. İnsana;

* yönetme,
* seçim yapma,
* düşünüp karar verme,

* iletişim kurma,
* sevme ve
* yaratma gibi nitelikler vermiştir.

Tanrı'nın verdiği bu özelliklerle bizler yeryüzünde Tanrı'yı temsil ediyoruz. Tanrı'nın verdiği bu özellikler bizi hayvanlardan, bitkilerden ayırır. İnsanın Tanrı'ya benzer bu özelliklerinin dışında en eşsiz özelliği nedir biliyor musunuz? İnsanın, Tanrı'ya karşı sorumluluğu, Tanrı'yla beraberliği ve O'nun yüceliği için var olduğunu bilerek yaşamasıdır. Tanrı, insanın bu eşsiz özelliğine karşılıksız kalmamıştır. Tanrı insana yaklaşarak, onunla

DOKTRİNLERİMİZ

beraber olmayı arzulamakta ve iletişim kurmak istemektedir. İnsanın da kendisini sevmesini ve güvenmesini beklemektedir. Çocuklar, lütfen şunu çok iyi anlayın, Tanrı sizi rastlantıyla değil, kendi ellerinde isteyerek ve bir amaç için yarattı. Sizin adınızı biliyor ve size yakın olmak istiyor. Ama Tanrı bizi zor kullanarak kendine çekmez. Biz de O'na yakın olmayı arzulamalıyız. Tanrı'yı yalnız kilisede ya da yemek dua zamanlarında anımsamamalıyız. Yakın bir dostumuz gibi sık sık O'nunla olmayı istemeliyiz. Böyle yaparsak Tanrı çok mutlu olacaktır.

Bugün Dünya üzerinde ne kadar insan yaşıyor tahmin edebilir misiniz? Yaklaşık 7.55 milyar. Milyarlarca insanın parmak izinin farklı olduğunu biliyor muydunuz? Parmaklarımızın büyüklüğünü düşündüğümüzde, bu kadar küçük bir alanda, hiçbir iz birbirine benzemiyor. Ne kadar olağan üstü! Tanrı bize biçim verirken, ten rengimiz, burnumuzun şekli, boyumuz, ayak numaramız, kişiliğimiz gibi her detayı düşündü. Bu nedenle kendimizi başkalarıyla kıyaslamayalım ve biçimimizden şikâyet etmeyelim. Tam tersine, Tanrı'ya bizi bu bedende yarattığı için şükredelim ve sevinelim. Hepimizin bildiği gibi Tanrı bizi yaratırken sadece beden olarak yaratmadı. Kutsal Kitap insanı tanımlarken "ruh, can, beden" sözcüklerini kullanır. Bu sözcükler insanın farklı yönlerini belirtse de birbirinden ayrı olarak görülmemelidir. Çünkü birbirinden bağımsız değillerdir.

Can, insanın içsel dünyasını, duygularını ve düşünme eylemini kapsar. Bizler üzülürüz, mutlu oluruz, birçok şey hakkında düşüncelerimiz vardır ve bu duygu ve dü-

şünceler içimizde bir dünya oluşturur. İşte buna içsel dünyamız denir. Bunların bütünü de can olarak tanımlanır.

Ruh, insanın Tanrı'nın Ruhu'yla iletişim kuran yanıdır. Çocuklar, insan dünyaya geldikten sonra sonsuza kadar yaşayan bir varlıktır. "Ama nasıl olur her gün bir sürü insan ölüyor" dediğinizi duyar gibiyim. Evet haklısınız insanlar beden olarak ölüyor, ama ruh olarak hiçbir zaman ölmez. Tanrı'nın sözünde yazdığı gibi bedensel ölümden sonra da yaşam vardır. Bu yaşam İsa Mesih'e iman edenler için sahip olacağımız diriliş bedenlerinde harika bir yaşam olacak.

Tanrı yaşam soluğunu üfleyerek Adem'i ve sonra Havva'yı yarattığında onları Aden Bahçesi'ne koydu. Orada her şey mükemmeldi. Tanrı onlardan tek bir şey istedi. Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin. Ama sizin de bildiğiniz gibi Adem ve Havva Şeytan'ın yalanlarına kulak verdiler ve Tanrı'yı dinlemediler. Böylece günah dünyaya girdi. Günahla birlikte insan Tanrı'yla bağını koparmış oldu ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Böylece insan, kötülüğün güçlerine, zayıflıklara ve hastalıklara maruz kaldı. Günah insanın düşüncesini ve yüreğini de kötü etkiledi. Bu nedenle çoğu insan Tanrı'yla ilgili gerçekleri kabul etmek istemiyor.

Çocuklar size harika bir haberim var! İnsan günahı yüzünden Tanrı'dan ayrı kalmıştı ama yeniden Tanrı'yla barışmak için bir yol var! Bu yol da İsa Mesih'e güvenmek. Gelecek ay İsa Mesih'in doğumunu kutlayacağız.

DOKTRİNLERİMİZ

Tanrı bizimle barışmak için biricik Oğlu İsa Mesih'i bir bebek olarak dünyamıza gönderdi. İsa Mesih bize Tanrı'yı tanıttı ve kendini tüm insanlığın günahı için feda etti. Kim, İsa Mesih'in, bizim yerimize ölüp, yeni yaşam sağlamak için ölümden dirildiğine iman ederse, o kişinin günahları bağışlanır ve Tanrı'yla yakın bir ilişki kurar. Yani Tanrı'nın çocuğu olur. Yüce, görkemli, evreni ve dünyayı yaratan, her şeye gücü yeten, kutsal ve sonsuza dek var olacak olan bir Tanrı'nın çocuğu olmak benim için muhteşem. Ya sizin için nasıl?

Tanrımız'ı bizi yarattığı ve kendiyle barıştırdığı için övelim. Şimdi gözlerimizi kapatalım duayla O'nun adını yüceltelim.

ÖYKÜ

İnsan Doğası

Semih eve gitmek için sabırsızlanıyordu. Bugün kuzeni Duygu, Semih ve ailesinin evine yaz tatilinden sonra geri dönüyordu. Duygu'nun ailesi Bilecik'te yaşıyordu ama Duygu Gazi Üniversitesi'nde okuduğu için son iki yıldır Semih'in ailesiyle birlikte Ankara'da yaşıyordu. Aralarında 8 yaş olmasına rağmen, Duygu Semih'in sadece düğünlerde ya da bayramlarda gördüğü kuzenlerinden farklıydı. Duygu Semih için hem abla hem abi gibiydi. Duygu ona masayı toplamada, çöpü atmada, ya da zor ev ödevlerini yapmada yardım ederken bir abla gibiydi. Ama aynı zamanda bir abi gibi, Semih'in basketbol koçluğunu yapıyordu. Duygu Gazi'de Beden Eğitimi öğrencisiydi ve basketbol onun en sevdiği spordu. Duygu'nun onlarla birlikte yaşamaya başladığı yıl, Semih okulun basketbol takımına girmeye çalışıyordu. Duygu Semih'le birlikte saatlerce birebir basketbol oynamış, ona taktikler vermiş, ve sonunda Semih'i iyi bir basketbol oyuncusu yaparak okul takımına girmesini sağlamıştı.

Bugün Semih kapıdan içeri girdiğinde Duygu bir yandan parmağında basketbol topu döndürürken diğer yandan düdüğünü çalmaya başladı. Gülümseyerek topu havaya atıp yakaladıktan sonra çabucak Semih'e göğüs pası attı.

"Düdüklü!" diye seslendi Semih. Geçen yıl Duygu hakemlik dersleri alırken Semih ona bu lakabı takmıştı. Semih çabucak sırt çantasını yere atıp topu yakaladı ve Duygu'ya arkadan pas attı.

"Çocuklar!" diye seslendi Semih'in annesi mutfaktan. "Gösteriyi sahaya saklayın." Duygu güldü ve elini havaya kaldırıp Semih'e "Çak bir beşlik" dedi ve Semih gülerek elini kaldırıp Duygu'ya bir beşlik çaktı.

Kısa bir süre içinde ikisi de eşofmanlarını giyip yemek öncesi basketbol oynamak için parka doğru yola çıktılar. Semih ve Duygu basket atmaya başladıktan sonra mahalleli çocuklar etraflarında toplanıp onlara katılmaya başladı. Mert, 12 yaşındaydı ve Semih'le yaşıttı. Kaan, 13 yaşındaydı ve grubun en uzun boylusuydu. Ege 11 yaşındaydı, ve Kaan'ın kız kardeşi Melike 10 yaşındaydı. Melike atış yapmak için çok kısaydı ama topla oynama konusunda çok başarılıydı.

Çocuklar ve Duygu takımlara ayrılmaya başladı. Duygu neredeyse Kaan'la aynı boyda olduğu için onlar karşı takımlarda oynamaya karar verdiler. Mert ve Semih dışardan atış yapma konusunda başarılı oldukları için onlar da iki takıma ayrıldı. Ege Melike'den daha uzun boyluydu, ve biraz daha güçlüydü ama onun kadar hızlı değildi. Duygu Melike'ye iki kızın birlikte oynadığı bir takımı erkeklerin yenmesi çok kolay olacağını söyleyip karşı takıma geçmesini önerdi.

Duygu, Mert ve Ege takım adı olarak "Güç Gücü"ü seçtiler. Kaan, Semih, ve Melike'nin takımlarına "Üçlü Birlik" olarak adlandırmaya karar verdiler. Mert ilk serbest atışı yaptığı için topu Güç Gücü ele geçirdi. Mert topu yarı sahadaki Ege'ye attı, Ege, potanın altında bekleyen Duygu'ya pas atmaya karar verdi.

Semih Ege'yi durdurmaya çalıştı ama Ege Semih'in etrafından dolaşıp pas mesafesine geçti ve Duygu'ya hızlı bir pas attı, ama bir anda Melike topu çelmeyi başarıp hızlıca öbür potanın altında bekleyen Kaan'a doğru koştu, ve gülerek topu Kaan'a attı. Kaan boş potaya kolaylıkla atış yapıp oyunun ilk iki sayısını takımına kazandırdı.

Kaan, Melike ve Semih "Üçlü Birlik! Üçlü Birlik" diye tezahürata başlayıp sevinçle sahanın ortasında zıpladılar. Duygu onları gülerek izledi ve takımına dönerek "Size Melike'ye dikkat edin emiş-

tim" dedi, ama bir taraftan da onları teşvik etti: "Hadi çocuklar, Güç Gücü'nün gerçek gücünü gösterelim onlara."

Sahanın öbür ucundan Mert topu Ege'ye attı, daha sonra hızlıca sahanın öbür ucuna doğru koştu. Melike geride kalıp Ege'nin serbest atış çizgisine yaklaşmasını beklerken, Semih Mert ve pota arasında bir pozisyonda beklemeye karar verdi. Ege onlara

baktı, daha sonra Duygu'ya hafifçe kafasıyla işaret etti. Duygu çabucak boyalı alana doğru koştu ve Kaan onu takip edemesin diye Semih'in arkasından dolaştı. Ege Melike'nin kafasının üzerinden kolaylıkla Duygu'ya pas attı. Duygu atış yapacakmış gibi davrandı, ama Kaan blok yapmak için zıpladığında alttan Mert'e pas attı. Mert turnikeyi baskete çevirdi ve skoru eşitledi. İki takım da hemen hemen aynı seviyede oynuyor-

du. Duygu ve Kaan ribaunt alıp yakın atışlarda üstünlük yakalamaya çalışırken, Mert ve Semih saha kenarından başarılı atışlar yapıyorlardı. Melike'nin boyunun kısalığını hızıyla ve topu kartal gibi takip etmesiyle telafi edip Ege'den birkaç kere topu çalmayı bile başarmıştı. Ege'yse Melike'den daha güçlü olduğu için onu genelde kolaylıkla geçip Duygu'ya pas atıyordu. Bir defasında

Ege Melike'yi geçtikten sonra Semih onun geriye dönüp Melike'ye "Çok da iyi oynamıyorsun, küçük kız" diye fısıldadığını duydu. Semih sert bir şekilde Ege'ye baktı, Melike'yse omuzlarını silkip oynamaya devam etti.

Aradan 20 dakika geçtikten sonra Güç Gücü dört puan

öndeydi. Semih saha kenarından uzun bir atışı baskete çevirip farkı ikiye indirdi. Güç Gücü topu sürerken, "Üçlü Birlik" tezahüratları yapan Semih, Kaan, ve Melike sahanın öbür ucuna doğru koşmaya başladı. Duygu potanın altında ileri geri koşup pas beklerken Mert dışardan ona pas atmaya çalışacaktı, ancak Ege'nin aklında başka bir taktik vardı. Ege dışardan pas atmak yerine potaya doğru koşmaya karar verdi, ama Melike Ege'yi karşılamaya hazırdı. Ege ona doğru baktı, kafasını eğip topla Melike'ye doğru koşmaya başladı, ve sonunda ona çarpıp yere düşürdü. Ege Duygu'ya pas attı ama Duygu Melike'nin yerde olduğunu gördüğü için pozisyonunu terk edip ona doğru koşmaya başlamıştı bile.

Top saha dışına çıktığı anda Ege "Faul" diye bağırmaya başladı.

Kaan kulaklarına inanamıyordu. "Neden bahsediyorsun sen??" diye Ege'ye bağırdı.

"Görmedin mi? Bana faul yaptı. Mert de gördü, değil mi, Mert?" diye bağırarak karşılık verdi Ege.

Mert başıyla onayladı.

"Gördün mü? Top bizim işte!" dedi Ege.

"Yok artık!" diye bağırdı Semih. "Melike yerinden kımıldamadı bile. Sen onu gördükten sonra bile koşmaya devam edip bilerek yere düşürdün!"

"Hiç de bile!" diye bağırdı Ege. "Melike tüm oyun boyunca bana faul yaptı. Topu nasıl çaldı zannediyorsunuz?"

"Çünkü o senden daha iyi oynuyor, aptal!" diye karşılık verdi Kaan.

Aniden Duygu düdüğünü çaldı ve herkes durdu. Duygu, "Oyun bitti!" dedi ve Melike'ye yerden kalkması için yardım etti. Melike'nin gözleri doluydu ve kalçasını incittiği belliydi.

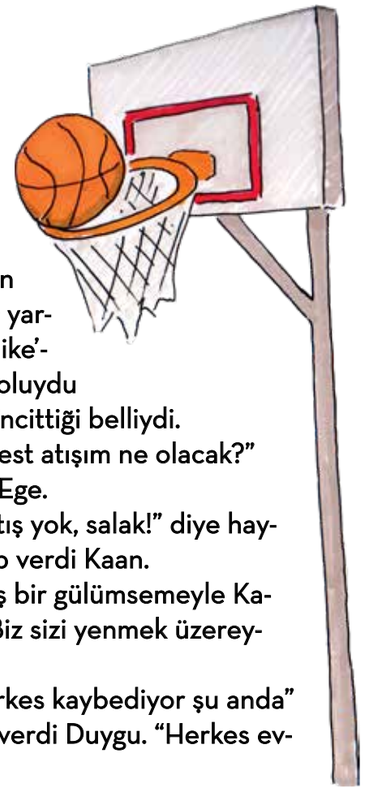

"Benim serbest atışım ne olacak?" diye bağırdı Ege.

"Serbest atış yok, salak!" diye haykırarak cevap verdi Kaan.

Mert bilmiş bir gülümsemeyle Kaan'a bakıp "Biz sizi yenmek üzereydik" dedi.

"Bence herkes kaybediyor şu anda" diye karşılık verdi Duygu. "Herkes evlerine!"

Kısa süreli bir sessizlikten sonra Ege topu sahanın öbür ucuna fırlattı ve "Kızlarla oynarsak olacağı budur!" diyerek uzaklaştı. Mert de onu takip etti. Kaan başını iki yana sallayarak "Onlar kızlardan çok daha kötü!" diye söylendi. Duygu ona bakarak gülümsedi ve "Oooh o zaman gerçekten kötü olmalılar" dedi. Kaan ne dediğinin farkına vararak kızardı: "Hayır, öyle demek istemedim tabii ki. Sen de Melike de iyi oyuncularsınız. Sadece... onlar berbat oyuncular!"

"Hmm" dedi Duygu gülümsemeye devam ederek: "Aslında bence gayet iyi oynadılar, en azından Ege Melike'yi yere düşürene kadar."

"Haklısın" diye iç geçirdi Kaan. "Sen iyi misin Melike?" dedi.

"Bir şeyim yok, iyiyim ben" diye cevap

verdi Melike.

Kaan ona bir beşlik çakmak için elini havaya kaldırdı. “Hadi eve gidelim o zaman kardeşim.”

Melike Duygu ve Semih’e de aynı şekilde beşlik çaktıktan sonra iki kardeş eve doğru yola koyuldular.

Duygu ve Semih sahanın öbür ucuna doğru topu almak için yürürken Semih “Ne kadar da kötü bir oyundu!” diye şikayet etti.

Duygu yere eğilip topu eline aldı: “Bazı kısımları o kadar da kötü değildi.”

“Tamam ama ben de o yüzden kızgınım zaten! Biz ne güzel oynuyorduk, Ege gidip Melike’yi itmeden önce! Niye böyle bir şey yaptı ki?!”

Duygu Semih’e baktı ve sordu: “Sence niye yaptı?”

Semih birkaç saniye düşündükten sonra cevap verdi: “Çünkü onda daha küçük bir kızın elinden topu çalabilmesine kızdı.”

Duygu onaylayarak kafasını salladı: “Evet. Belki de utandı.”

“Belki, ama sadece utandığı için bu kadar kötü bir şey yapmasına gerek yoktu!” diye karşılık verdi Semih.

“Ah ama insanlar utanç duygusundan hiç hoşlanmazlar Semihciğim. Bazen bu duygudan kurtulmak için çok kötü şeyler yapabilirler.”

“Ama neeedeeen?!” diye sordu Semih. “Çünkü insanın doğasında var,” diye sakince yanıt verdi Duygu. “Adem ve Havva Tanrı’ya güvenmeyi bıraktığında başladı her şey. Hatırlasana, ilk çocukları Kayin neden kardeşini öldürdü? Çünkü Tanrı’nın Habil’i kendisinden daha çok sevdiğini düşündü. Ve ne yazık ki insanlar o günden beri birbirlerini öldürmeye ya da incitmeye devam ettiler.”

“O zaman neden Tanrı bizi bu kadar aptal ve kötü yarattı?” diye sordu Semih, Duygu’dan topu alıp sektirmeye başlayarak.

Bir süre düşündü ve soruya başka bir soruyla cevap verdi: “Bundan sonra Ege’yle aynı takımda oynamak ister misin?”

“Tabii ki de hayır!” dedi Semih. “O kötü niyetli birisi, üstelik yalan da söylüyor!”

“İyi bir basketbol oyuncusu olduğunu düşünmüyor musun yani?”

Semih duraksayarak cevap verdi: “Yani basketbol konusunda kötü değil ama ben onun çok da iyi bir insan olduğunu düşünmüyorum. Yani... topla oynama konusunda başarılı, iyi pas da atıyor. Evet aslında, iyi bir oyuncu.”

“Yani yetenekli olduğunu kabul ediyorsun?”

“Sanırım öyle. Ama yine de daha iyi bir insan olsaydı daha iyi basketbol da oynayabilirdi!”

“Tamamen katılıyorum ama sence bu yeteneği nereden aldı?” diye sordu Duygu.

Semih güldü. “Tabii ki babasından. Babasını gördün mü hiç? Kulüp takımlarından birinin baş koçluğunu yapıyor. Muhtemelen Ege’nin kanında var.”

Duygu gülümsedi: “Tanrı da bizi bu yüzden yarattı işte.”

“Basketbol oynamak için mi???” “Hayır,” diyerek güldü Duygu. “O’nun kanını taşımamız için.”

“Neden bahsettiğini anlamıyorum” dedi Semih topu iki bacağı arasında sektirerek.

Duygu bir an düşündü ve aniden basketbol topunu Semih’in elinden alıp onun önünde yerküre gibi tuttu. “Yaratılış kitabında Tanrı Dünya’yı yarattığında, insanları kendi suretinde (Kendine benzer bir biçimde) yarattı” diye konuşmaya başladı. “Bu da demek oluyor ki, her insanın içinde Tanrı’dan bir parça var. Yani bir bakıma tüm insanlar Tanrı’nın kanını taşıyorlar da diyebiliriz. Tanrı bize kendisi gibi iyi olma yeteneğini verdi, sürekli kendimizi düşünüp atış yapmak yerine gerektiğinde arkadaşımıza pas atma yeteneğini ve isteğini verdi. Birbirimizi sahada destekleme ve eğilip yere düşen arkadaşımızı kaldırma yeteneğini verdi. Tüm bu “yetenekler” bize Tanrı’dan geliyor.”

Semih topu eline geri alıp parmağında döndürmeye başladı: “O zaman neden hepimiz Tanrı gibi iyi değiliz? Neden birbirimize faul yapıp yalan söyleyip oyunbozanlık yapıyoruz?”

Duygu üzgünce başını salladı: “Ne yazık ki bizim kanımızda kıskançlık, nefret, utanç gibi şeyler de var.”

“Peki bu kötü huylarla nasıl başa çıkıp onlardan kurtulabiliriz?”

Duygu Semih’ten topu alıp kendi parmağında döndürmeye başladı ve cevap verdi: “Biz yapamayız ama Tanrı yapabilir, O’nun kanından aldığımız güçle. Ama neredeyse eve geldik ve bu konu çok daha uzun. Şimdilik senin hatırlaman gereken şey, Tanrı herkesi kendi suretinde yarattı. Herkese kendi kanından verdi, Ege’ye bile. Haklısın, o daha iyi bir insan olsaydı, daha iyi bir basketbol oyuncusu da olurdu. Ama belki de daha iyi bir insan olabilmek için Tanrı’dan gelen “yeteneklerinin” farkına varması gerekiyor. Belki de bu yeteneğin onu ya da herkesi ne kadar değerli yaptığını bilmiyor, kızları bile!”

SORUYORUM

SORU

İnsan niçin diğer canlılardan farklıdır? Yaşam amacı nedir?

KUTSAL KİTAP OKUMASI

Yaratılış 1:26-28, Mez.138:13-14

DUA

Tanrım beni harika bir şekilde yarattığın için ve bana verdiğin yaşam amacı için teşekkür ederim.Yaşamım seni yansıtsın diye dua ediyorum AMİN!

BU KONUYU KONUŞALIM

İnsanın yaşam amacından biraz bahsettik. Acaba senin yaşam amacın nedir ve ne olmasını istersin? Bu konuda aile büyüklerin ile bir sohbet başlatın.

YORUM

İnsan Tanrı tarafından yaratılmıştır ve diğer tüm canlılardan farklıdır. Çünkü Tanrı insanı kendi benzeyişinde yaratmış ve içine ruhunu üflemiştir. İnsan tüm canlılardan daha üstün bir şekilde yaratılmış ve diğer canlılar üzerinde sadece insana yetki verilmiştir. Bu da demek oluyor ki biz yeryüzünde Tanrı'yı temsil ediyoruz ve O'nun bize verdiği sorumlulukları yerine getirmeliyiz. İnsanın yaşam amacı Tanrı'yı yüceltmek ve O'nun insandan beklediği sorumlulukları yerine getirmektir. Ama insanın yaşam amacının önceliği Tanrı ile yakın bir ilişkidir. Günah yüzünden bozulan bu yakın ilişki ancak İsa Mesih aracılığı ile tekrar düzelir ve ardından insan Tanrı'nın isteğini yapmak için arzu ve güç bulur.

EZBER AYETİ

"RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu." ***Yaratılış 2:7***

EYLEM

İnsan Tanrı benzeyişinde olduğu için çok önemli ve değerlidir. İnsanları ve kendini korumak çok önemlidir. Bu konuda neler yapabileceğini bir büyüğün ile konuş. Ayrıca seni kendi benzeyişinde yaratan Tanrı'yı yüceltmeyi de unutma!

ELİŞİ

Malzemeleri hazırlayalım.

İstediğimiz renk ve modelde keçeden elbise keselim.

Hareketli gözlerimizi yüze ekleyelim.

Kestiğimiz elbiseyi yapıştıralım. Çeşitli süslemeler yapabiliriz. Bu aşamada zevkinize göre kumaştan, boncuktan, kurdeleden süslemeler yapabilirsiniz.

Sıra geldi saçlara. İstediğiniz renkte iple saçları fotoğraftaki gibi bağlayın.

Bağladığınız saçı yapıştırmak için doğru yeri ayarlayın. Yüzüne güzel bir gülümseme ekleyin.

Saçlar yapıştıktan sonra isteğe göre toka da yapabilirsiniz. Kuklalar hazır ellerinize sağlık şimdiden. Güzel bir kukla sohbeti düşünüp oyun kuracağınıza eminim. Bence sohbet konusu da bu sayımızda anlatılan konu olsun...

Kukla Yapıyoruz

Merhaba Sevgili Çocuklar, Bu sayımızda oynayabileceğiniz neşeli kuklalar yapacağız. Bu kuklaları yapmaktan oldukça keyif alacaksınız. Öyleyse ne bekliyoruz hemen malzeme listesini hazırlayalım. Liste biraz uzun gibi görünse de malzemeleri bulmak kolay. Haydi başlayalım.

Gerekli Malzemeler

**** Tahta kaşık veya salata servis seti***
**** Renkli keçeler***
**** Silikon Tabancası veya yapıştırıcı***
**** Çeşitli kumaşlar***
**** Makas***
**** Pul-boncuk***
**** Kalem***
**** İp***
**** Kurdele***
**** Hareketli göz***

KUTSAL KİTAP ve Arkeoloji

Eski Dünyada İnsanın Yaratılışı

Kutsal Kitab'ın yazıldığı dönemlerde dünyada birçok kültür ve ulus vardı. Bu kültürlerin hepsi aslında birer yaratılış öyküsüne sahipti, ama hiçbirinde Kutsal Kitab'ın insana verdiği değeri görmüyoruz. Sümer mitolojisine göre insanlar tanrıların sarhoş olduğu bir yemek sonrasında yaratıldı. Sümer tanrıları kendi yiyeceklerini yetiştirmeye üşeniyorlardı ve böylece insanları yaratmış oldular. İnsanların yaratılış amacı tanrılara hizmet etmek ve onların ihtiyaçlarını karşılamaktı. Babil mitolojisine göre ölen bir tanrının kanı toprakla temas etti ve bunun sonucunda insan yaratıldı. İnsanın görevi ise tanrılarına hizmet etmek ve onların ihtiyaçlarını karşılamak oldu. Mısır mitolojisinde tanrılar ağladığında gözyaşları toprağa temas etti. Bu çamura tanrı Khnum bir çömlekçi çarkında şekil verdi ve böylece insanlar yaratılmış oldu. Hint mitolojinde ise ilk insan tanrı Brahma'nın uyuya kalmasıyla ortaya çıktı. Brahma'nın yorulması sonucunda Brahma ilk insandan yardım talep etti. Böylece insan tanrıların hizmetine girmiş oldu. Bütün bu öykülerde insanların kazara, sonradan gelen bir düşünce, değersiz bir şekilde veya en azından tanrılara kulluk etmek, onların ihtiyaçlarını karşılamak için yaratıldıklarını görürüz. Bu anlatılar tabi ki Kutsal Kitab'ın anlatısından çok farklı.

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın insanları yarattığını okuruz. Tanrı insanları yaratırken onları kendi suretinde, kendisine benzer bir şekilde yarattı. Onları sadece bir kul olarak veya kazara sonradan gelen bir düşünce olarak yaratmadı. Tersine Kutsal Kitapta insanın yaratılması yartılışın en önemli unsurudur. Peki, insanların Tanrı'nın suretinde yaratılmış olması ne demek? Hepimizin bildiği gibi Tevratı Musa Tanrı'nın ilhamı ile yazdı. Musa'nın yaşadığı dönemde krallar yeryüzünde Tanrı'nın temsilcileri veya Tanrı'nın sureti olarak kabul ediliyorlardı. İnsanlar tanrıyı veya tanrıları göremiyorlardı, ama bir kralı görebiliyorlardı. O zaman kral tanrıların sureti, vekili, veya temsilcisi oluyordu. Kralın görevi Tanrı'yı temsilen bir ülkeyi yönetmek, bakmak ve idare etmekti. O zaman Tanrı'nın merhametini, adaletini, sevgisini ve diğer sıfatlarını yansıtmak krala düşen bir görevdi. Fakat Tanrı'yı yansıtma görevi sadece ve sadece krala ait bir görev ve ayrıcalıktı. Kutsal Kitap bize derki aslında Tanrı hepimize o kadar değer veriyor ki bu görevi sadece özel kişilere değil hepimize veriyor! Tanrı'nın gözünde aslında bir kral kadar değerliyiz!

Yaratılışa göre Tanrı insanları yarattığında onları kendi benzeyişinde yarattı, onlara değer verdi, ve onlara bir amaç verdi. İnsanlar yeryüzünde Tanrı'nın temsilcileri olmak için yaratıldılar. Bizim bu hayattaki görevimiz bir aynanın görevine benzer. Tanrı ışıktır, Tanrı sevgidir, Tanrı hayattır, Tanrı gerçektir. İnsan da o zaman Tanrı'nın bir vekili olarak Tanrı'nın ışığını, sevgisini, hayatını, ve gerçeğini yansıtmak için yaratıldı. Biz bunu yapabildiğimizde gerçek mutluluğu keşfederiz ve başkalarının da Tanrı'yı tanımasına fırsat yaratmış oluruz. Bunun için nasıl yaşadığımız son derece önemlidir. İnsanlar Tanrı'yı göremiyorlar ama bizi görebiliyorlar. O zaman insanların Tanrı'yı tanımalarını istiyorsak bize büyük bir görev düşüyor! Birbirimizi sevmek, gerçeği konuşmak, günahtan uzak bir yaşam sürdürmek, neşeli olmak. İnsanlar bizde Tanrı'nın bir yansımasını gördüklerinde onlarda Tanrı'yla birlikte yaklaşmak isteyecekler!

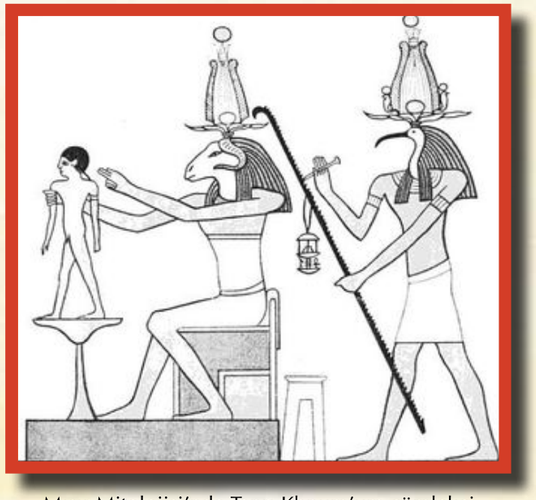

Mısır Mitolojisi'nde Tanrı Khnum'um çömlekçi çarkında insanı yaratması

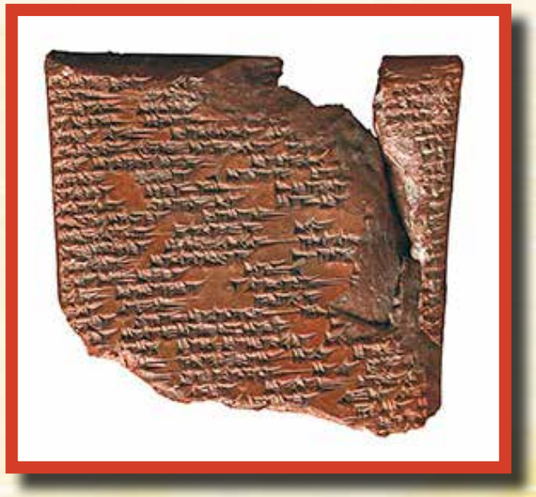

Babail Yaratılış Öyküsü'nü Anlatan Tablet: Enuma Elish

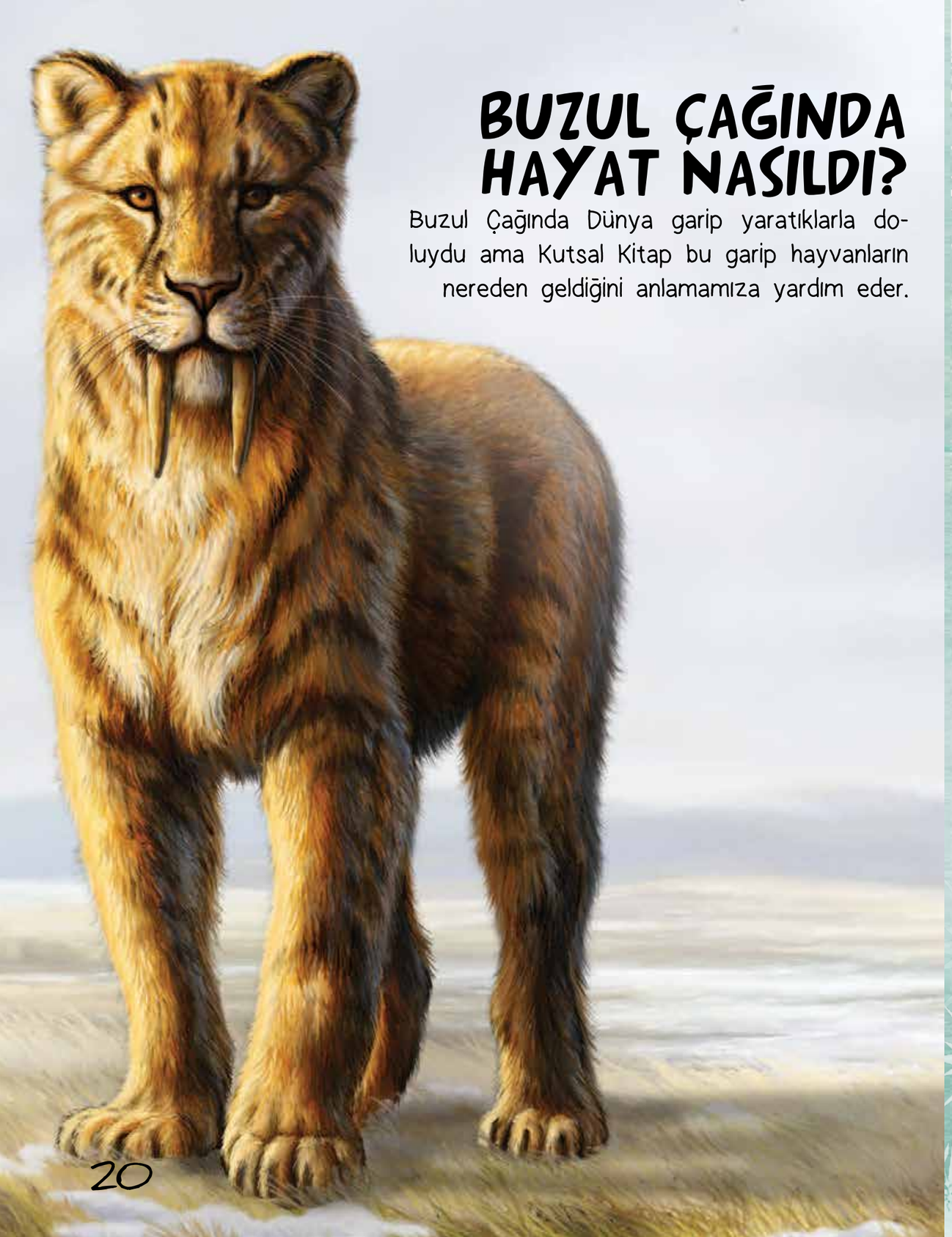

BUZUL ÇAĞINDA HAYAT NASILDI?

Buzul Çağında Dünya garip yaratıklarla doluydu ama Kutsal Kitap bu garip hayvanların nereden geldiğini anlamamıza yardım eder.

BUZUL ÇAĞI NEDİR?

Buzullar kocaman buz tabakalarıdır. Buzullar eski çağlarda daha çok karaları kaplardı. Bütün Kanada'yı kızakla dolaşabilirdin ve canlı hiç bir şey göremezdin! Yaz tatilinizi yapacak sıcak bir yer bulmak için çok uzağa gitmeniz gerekiyordu.

Yine de dünya tamamen kar topu gibi değildi. Bir çok yerlerde buz yoktu. Bugün buzullar daha çok denizlerde bulunmaktadır.

BÜYÜK HAYVANLAR

Karalar buzullarla kaplı olduğu zaman üzerinde hiç bir şey yaşayamıyordu. Bitki ve hayvanların yaşayabilmeleri için toprağa ve biraz ısınmaya ihtiyaçları vardı. Buzullar büyüyüp yayıldıkça hayvanlar yiyecek bulmak için buzulların ulaşmadığı vadilere ve daha sıcak yerlere göç ettiler. Yine de yiyecek bulabilseler de onlar için yaşam zordu.

Bazı hayvanların, uzun dişli kaplan ve tüylü mamutlar gibi hayvanların derileri uzun ve sık kürklerle kaplıydı. Bunun için onların ısınması kolaydı.

Buzul Çağında Dünya'nın üçte biri buzla kaplıydı. Ormanlar yoktu, onun yerine çimen vardı. Birçok ırmak, göl ve sahilleri farklı yerdeydi. Deniz sularının seviyesi düşüktü çünkü litrelerce su buz halindeydi. Buzul Çağında Beringia adında kocaman bir 'toprak köprü' vardı. Bu köprü Asya'yı Amerika'ya bağlıyordu. Bu köprü sayesinde bir sürü tüylü mamutlar bir kıtadan diğer kıtaya geçti. Bu köprü aracılığıyla insanlar da başka kıtalara göç edebildiler.

DEĞİŞEN DÜNYAMIZ

Tanrı dünyayı yarattıktan sonra dünyanın nasıl değiştiğine bakalım.

Tanrı'nın yarattığı dünya

Nuh tufanından sonraki dünyamız

Buzul Çağındaki dünyamız

Şimdiki dünyamız

Yusuf Potifar'a iyi bir hizmet sundu. Potifar'ın karısı, Yusuf'tan Tanrı'ya karşı günah işlemesini istedi. Yusuf reddetti ve kadın onun hakkında yalan söyledi. Potifar karısına inandı ve Yusuf'u hapse attı.

Yusuf hapiste Firavun'un hizmetkarlarından ikisiyle tanıştı. Her ikisi de rüyalar gördü ve Tanrı Yusuf'a bunların anlamlarını gösterdi. Yusuf'un açıklamaları gerçekleşti. Saki serbest bırakıldı, fırıncı ise idam edildi.

İki yıl sonra, Firavun canını sıkan iki rüya gördü. Saki, Yusuf'un yaptıklarını hatırladı ve Firavun'a söyledi. Böylece, Firavun Yusuf'u çağırttı ve ona rüyalarını anlattı.

RÜYALAR GERÇEK OLUYOR

Tanrı Yusuf'a, Firavun'un rüyalarının anlamını gösterdi. Yusuf, "Yedi yıl boyunca çok ürün yetişecek" dedi. "O sırada yiyecek biriktirin; çünkü sonrasında yedi yıl kıtlık olacak."

Firavun, Yusuf'un hikmetinden etkilendi. Böylece, Yusuf'u yiyecek toplama işi için görevlendirdi! Firavun dışında Mısır'da hiçkimse Yusuf kadar yetki ve güç sahibi değildi.

Yusuf'un kardeşleri yiyecek satın almak için Mısır'a gittiler. Yusuf'un önünde eğildiler; ama onu tanımadılar. Yusuf onların değiştiğini görünce, onlara kim olduğunu açıkladı.

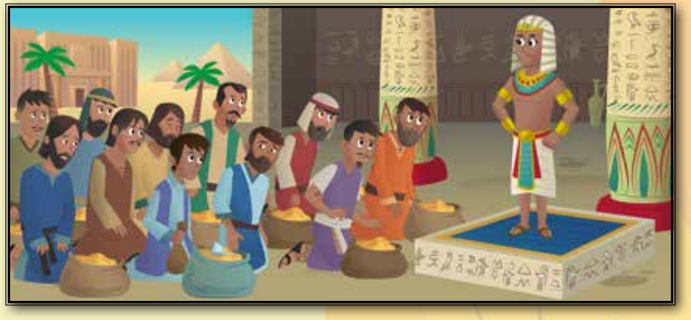

Kardeşleri korkuya kapıldılar. Yusuf, "Siz bana zarar vermeye çalıştınız" dedi. "Ama Tanrı bunu iyilik için kullandı. Tüm ailemizi Mısır'a getirin. Çok yiyeceğimiz var!"

Ben Kimim?

Merhaba güzel çocuklarım.

Size hemen başımdan geçen öykümü anlatmaya başlayayım.

Birisi baş ucumda "Talita, kumi!" diye sesleniyordu. Ses o kadar güçlü geliyordu ki, karşı koyamıyordum. Sanki kuyunun içinden çekilen bir kova gibi, yavaş yavaş sesin ucundan tutmak için yükseliyordum. Beni bu kuyudan çıkarmaya, bu sesin sahibinden başka hiç kimsenin gücü yetmezdi. Gözlerimi açtığımda, karşımda gözlerinden adeta yaşam fışkıran birisi oturuyordu. O'nu görünce kalbim sevgi ve sevinçle doldu. Evet kesinlikle bu Tanrı olmalıydı! O'na gülümsedim, O da bana gülümsedi. Tanrı "Çocuk acıktı ona yiyecek bir şeyler hazırlayın" dedi. O doğru söylüyordu, gerçekten açlıktan ölebilirdim. Tam o sırada annemi fark ettim. Gözleri ağlamaktan şişmişti. En az on yaş daha yaşlı görünüyordu.

Komşularımda annem gibi tuhaf davranıyorlar, şaşkın şaşkın bana bakıyorlardı. Bu işte bir yanlışlık olmalıydı. En son ateşler içinde yatağımda yatıyordum ve son nefesimi vermek üzereydim. Nasıl olurda o kadar ağır bir hastalıktan bu kadar dinç uyanabilirdim ki? Zaten Tanrı da buradaydı. Bu durumda benim cennette olmam gerekiyordu. Bütün ailem, komşularım da mı benimle cennete gelmişlerdi?

Anlayamıyordum.

Annem ağlayarak hoş geldin yavrum deyip boynuma sarıldı. Birden bire herkes alkışlamaya başladı. Bana sarılmak için birbirleriyle yarışıyorlardı. Sonra babam (Yair), olan biteni kısaca bana anlattı.

Benim hastalığım çok kötüleşmiş. Babam İsa'yı bulmak için gittiğinde ben son nefesimi vermişim. Babam ve İsa eve geldiğinde artık çok geçmiş. Bedenim soğumuş. Yaşam ile hiçbir bağım kalmamış.

İsa'ya "Geç kaldın o öldü" demişler. O ise yanıma gelmiş: "Talita, kumi!" yani Aramice'de "Kızım sana söylüyorum kalk" demiş. İsa beni tek bir cümle ile ölüm denilen o karanlık kuyudan çekip çıkarmış. Bunu ancak Tanrı yapabilirdi. Yanılmamıştım.

Evet arkadaşlar: Ne kadar imkansız görünse de Rab için imkansız olan hiç bir şey yoktur. O bana yaşamımı tekrar armağan etti.

Hayat bizlere verilmiş harika bir hediyedir. Her gününüzü önemseyerek, o gün için şükrederek yaşayın.

Benim hikayem; Matta, Markos ve Luka'da geçiyor. Hakkımda daha çok bilgi edinmek isterseniz İncil'deki hikayemi okuyabilirsiniz. Kim olduğumu bulabilirseniz (eminim de bulacaksınızdır). Kucak adresine cevaplarınızı göndermeyi unutmayın. İsa'nın biz çocukları sevdiği gibi bende hepinizi çok seviyorum.

Not: Benim kim olduğumu bulduysanız, ne yapacağınızı biliyorsunuz değil mi? Cevabınızı Kucak ofisi mail adresine gönderin.

Adresimiz: kucak@hotmail.com

Geçen sayımızın yanıtı: Ester'di.

Lukas AKTAŞ doğru yanıtı vererek bizden hediye kazandı.

KUCAK YAYINCILIK'TAN YILIN

MEGA KAMPANYASI!

"İsa'nın Sevgi Öyküleri"

KİTABI NOEL BAYRAMI ÖNCESİNDE STOKLAR DAHİLİNDE HEDİYE EDİLMEKTEDİR!

Herkes okusun diye...

www.kucakyayincilik.com